

Визначення генів – мішеней транскрипційного фактора ISGF-3

Б. Т. Токовенко, О. О. Драгущенко, А. В. Куклін, М. Ю. Оболенська

Інститут молекулярної біології і генетики НАН України
Вул. Академіка Заболотного, 150, Київ, Україна, 03680

b.t.tokovenko@imbg.org.ua

Мета. Транскрипційний фактор ISGF-3 активується в результаті передачі сигналу від ІФН домінуючим шляхом Jak-STAT. Мета роботи полягала у пошуку сайтів зв'язування ISGF-3, що дозволяє виявляти гени первинної відповіді на ІФН. **Методи.** COTRASIF – це веб-інструмент для всегеномного пошуку еволюційно консервативних регуляторних ділянок у промоторах генів еукаріотів, що пропонує три методи – позиційно-вагових матриць (ПВМ), гібридний метод на основі прихованих моделей Маркова (ПВМ-ПММ) та філогенетичний футпринтинг. **Результати.** Показано, що метод ПВМ-ПММ має вищу специфічність пошуку. Метод застосовано для виявлення генів – мішеней транскрипційного фактора ISGF-3. Із застосуванням філогенетичного футпринтингу сформовано групу зі 162 генів імовірної первинної відповіді на ІФН. Розроблено та застосовано показник надійності виявлених генів-мішеней. **Висновки.** На основі результатів пошуку сайту зв'язування ISGF-3, статистичного аналізу з використанням Онтології Генів та обчислених показників надійності генів-мішеней 24 білок-кодуючих гени щура визначено як перспективні для вивчення первинної відповіді на ІФН.

Ключові слова: інтерферон, ISGF-3, COTRASIF, ІФН.

Вступ. Розроблений нами раніше веб-інструмент COTRASIF [1] дозволяє проводити пошук генів із заданим користувачем сайтом зв'язування транскрипційного фактора (СЗТФ) у масштабах всього еукаріотного геному (на момент публікації для пошуку доступні 20 геномів), а також дозволяє відібрати з переліку результатів лише ті, що еволюційно консервативні [2]. COTRASIF дає змогу виявляти СЗТФ як за позиційно-частотною матрицею, так і за набором експериментально визначених послідовностей СЗТФ.

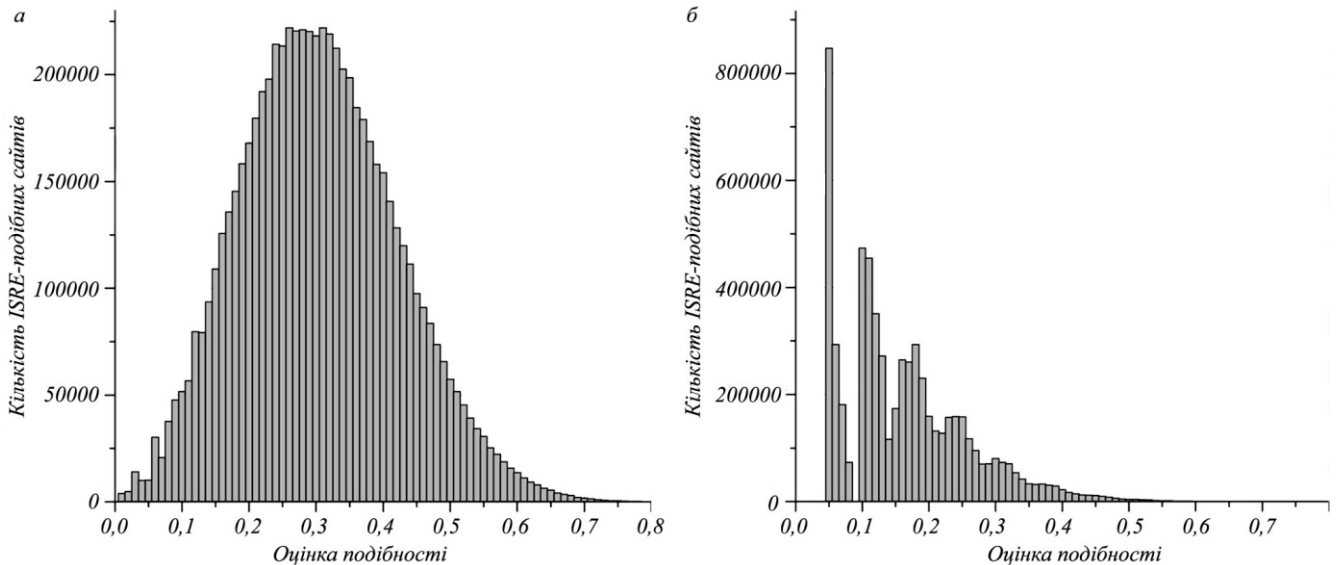
Для інтерферонів першого типу, до яких належить ІФН, достатньо дослідженим є домінуючий шлях передачі сигналу – Jak-STAT-каскад, кінцевим результатом якого є активація транскрипційного фактора ISGF-3, що специфічно зв'язується з

сайтом ISRE (interferon-stimulated response element) [3]. Таким чином, пошук ISRE у промоторах білок-кодуючих генів дозволить знайти ймовірні гени первинної відповіді на дію ІФН.

ІФН – цитокін, відомий своїм антивірусним, антипроліферативним та імунomodуючим ефектом. Його використовують як основний або допоміжний лікувальний засіб у терапії вірусних інфекцій та деяких видів раку. Проте щодо механізмів дії ІФН за відсутності вірусної інфекції відомо мало.

Мета цієї роботи полягала у визначенні білок-кодуючих генів-мішеней фактора ISGF-3 незалежно від їхньої тканинспецифічної експресії за допомогою інструмента COTRASIF.

Матеріали і методи. Пошук ISRE здійснено з використанням методів позиційно-вагових мат-

Розподіл кількості ISRE-подібних сайтів залежно від значення оцінки подібності для методів ПБМ (а) і ПБМ-ПММ (б)

риць (ПБМ) та прихованих моделей Маркова (ПБМ-ПММ). Специфічність кожного з методів оцінювали, виявляючи ISRE-подібні сайти у 2-му та 3-му екзонах усіх білок-кодуєчих генів щура [4]. Саме ці екзони обрано через низьку ймовірність наявності в них функціональних сайтів ISRE; екзони отримано з бази даних Ensembl випуску 52.

Для пошуку використано всегеномну версію програми COTRASIF з порогом подібності 0,01 (значення порогу 0,00 на момент написання роботи не дозволене). Основою методу ПБМ слугувала матриця M00258 із бази даних Transfac 7.0 Public, методу ПБМ-ПММ – вісім експериментально визначених послідовностей ISRE, взятих із літератури, та матриця M00258. Послідовності та матриця доступні онлайн <http://biomed.org.ua/COTRASIF/supplement.html>.

У результаті пошуку знайдено 6709322 ISRE-подібних сайтів методом ПБМ та 6163339 ISRE-подібних сайтів методом ПБМ-ПММ. Усю сукупність отриманих оцінок подібності розподілено на 100 груп із кроком 0,01 (з оцінкою подібності від 0,01 до 1,00 включно). Для кожної групи оцінок подібності обчислено кількість виявлених ISRE-подібних сайтів для методів ПБМ і ПБМ-ПММ (рисунки а, б).

Якщо для методу ПБМ характерним є близький до нормального розподіл із значенням середнього

арифметичного 0,3, то для методу ПБМ-ПММ спостерігаємо розподіл Пуассона із максимумом виявлених ISRE-подібних ділянок у зоні з низькими оцінками подібності (менше 0,3), розподілу становить 0,16. З цього випливає, що метод ПБМ-ПММ, як і очікувалося теоретично, має вищу специфічність пошуку.

Для методів ПБМ і ПБМ-ПММ визначено пороги оцінок подібності 0,98 і 0,97 відповідно, які є мінімізаторами невірних-негативних результатів [4] пошуку ISRE, оскільки у 2-му та 3-му екзонах білок-кодуєчих генів щура не знайдено жодного ISRE-подібного сайту з оцінкою подібності, вищою за зазначені пороги.

Власне пошук сайтів ISRE здійснено методом ПБМ-ПММ у промоторах генів *Rattus norvegicus* і *Mus musculus*, отриманих з 52-го випуску бази даних Ensembl. Пошук і філогенетичний футпринтинг виконано за допомогою COTRASIF [1].

Достовірне збагачення категорій Онтології Генів (Gene Ontology, GO) проаналізовано з використанням FatiGO [5]. Літературний пошук проведено за допомогою UniGene [6] та iHop-net [7].

Результати і обговорення. Ми виявили 743 сайти ISRE у 707 ймовірних білок-кодуєчих генах первинної відповіді щура на ІФН та 1292 ISRE у 1163 генах миші. За допомогою філогенетичного футпринтингу отримано групу із 162 генів щура.

Таблиця 1

Ймовірні новітні гени – мішені інтерферонів першого типу з «неканонічною» функцією

№	Ідентифікатор гена	Назва гена	РН
1	ENSRNOG00000011507	PRKCA, Protein kinase C-alpha binding protein	0,5
2	ENSRNOG00000005723	N-methyl-D-aspartate (NMDA) receptor subunit 3A precursor	0,84
3	ENSRNOG00000002349	Gabra2, gamma-aminobutyric acid receptor subunit 62	0,84

Повні списки генів доступні онлайн за адресою <http://biomed.org.ua/COTRASIF/supplement.html>.

З використанням FatiGO [5] проведено аналіз збагачення категорій GO для 162 генів щура. Єдиною збагаченою категорією виявився біологічний процес *імунна відповідь* (GO:0006955) із коригованим $p = 8,52 \cdot 10^{-3}$. До цієї категорії увійшли дев'ять генів, з них п'ять – відомі мішені ІФН; ще у двох нових генів щура (GBP4_predicted, LOC687510) знайдено гени-ортологи миші, для яких показано регуляцію ІФН. Для двох генів (PF-4, Mbl1) у літературі відсутні підтвердження регуляції їхньої експресії ІФН.

Одержання нами єдиної достовірно збагаченої категорії GO *імунна відповідь* відповідає очікуванням, оскільки найкраще охарактеризовано саме імуностимулювальні ефекти ІФН. Для визначення серед 162 генів таких, для яких існують експериментальні докази їхньої регуляції ІФН, проведено літературний пошук за кожним із генів. У результаті пошуку встановлено, що для 61 гена даними літератури доведено їхню регуляцію ІФН, а для 101 гена подібних свідчень не знайдено.

Функціональним аналізом з використанням Онтології Генів виявлено три збагачені категорії у групі з 61 гена (*імунна відповідь, відповідь на віруси, ГТФазна активність*) і одну категорію *компонент синапсу* в групі з 101 гена (табл. 1).

Для зазначених генів нам не вдалося знайти в літературі експериментальних підтверджень їхньої регуляції інтерфероном.

Ми пропонуємо просту систему ранжування генів-мішеней первинної відповіді на транскрипційний фактор від найнадійніших до найменш надійних на основі таких факторів:

1. Кількість знайдених однотипних СЗТФ в одному промоторі [8]. Якщо ймовірність біологічної

функції одного СЗТФ становить p_b , то для N СЗТФ ймовірність P_b визначається як

$$P_b = 1 - (1 - p_b)^N.$$

Результат знаходиться в межах $[p_b; 1]$.

2. Збереження відстані від еволюційно консервативних СЗТФ до точок початку транскрипції відповідних генів-ортологів [9]. Ми використали п'ять повних обертів ДНК як максимальне відхилення відстані між СЗТФ і точкою початку транскрипції [9]. У межах одного оберту (10 нуклеотидів) збереження позиції СЗТФ вважаємо ідеальним [10]. Кожен сайт одержує оцінку еволюційної консервативності EScore в межах $[0; 1]$ для варіації відстані L у межах $[10; 50]$ нуклеотидів за формулою:

$$Escore = 1,25 - 0,025L.$$

3. Оцінка подібності, вища за мінімізатор невірно-позитивних результатів [4], додає 0,25 до рейтингу надійності гена (фактор високої оцінки подібності враховується з ваговим коефіцієнтом 0,25).

У результаті оцінювання кожний ген набирає рейтинг у теоретичних межах $[0,5; 2,25]$, який і визначає його надійність: чим вищий рейтинг – тим вища надійність. Тут і далі за текстом ми вживаємо термін «надійність гена» винятково для позначення обчисленої на основі наведених вище критеріїв різниці між характеристиками та кількістю сайтів зв'язування у кожному з промоторів досліджуваної групи генів.

Фактичний максимум обчислених рейтингів 162 генів, знайдених COTRASIF (див. табл. <http://biomed.org.ua/COTRASIF/content/162.html>), становить 1,5. У групі зі 101 невідомого гена 17 генів мають найвищий рейтинг надійності та є кандидатами на першочергове дослідження.

Нами проведено мікромасив-експеримент зі стимуляції культури первинних гепатоцитів щура

Таблиця 2
Гени – нові мішені ІФН

№	Ідентифікатор гена	Назва гена	PH
1	ENSRNOG00000007899	Transcription termination factor mTERF	1,5
2	ENSRNOG00000008593	Receptor-like tyrosine kinase	1,5
3	ENSRNOG00000009491	Polyhomeotic-like 3	1,5
4	ENSRNOG00000011883	–	1,5
5	ENSRNOG00000014037	DCN1	1,5
6	ENSRNOG00000014326	Calcium channel gamma-6 subunit	1,5
7	ENSRNOG00000016583	Bcl-2-like protein	1,5
8	ENSRNOG00000017053	F-box only protein 36	1,5
9	ENSRNOG00000018012	Similar to tubby super-family protein	1,5
10	ENSRNOG00000018129	NADH dehydrogenase (ubiquinone) 1	1,5
11	ENSRNOG00000018511	39S ribosomal protein L30mt	1,5
12	ENSRNOG00000018841	SRY-box containing gene 8	1,5
13	ENSRNOG00000019936	–	1,5
14	ENSRNOG00000020178	Coatomer protein complex, subunit epsilon	1,5
15	ENSRNOG00000030374	–	1,5
16	ENSRNOG00000030464	Olfactory receptor Olr711	1,5
17	ENSRNOG00000032163	Olfactory receptor Olr575	1,5
18	ENSRNOG00000004744	–	0,5
19	ENSRNOG00000017613	Polymerase (DNA directed) sigma	0,5
20	ENSRNOG00000028768	–	0,5
21	ENSRNOG00000029191	–	1,1
22	ENSRNOG00000011507	PRKCA	0,5
23	ENSRNOG00000005723	NMDA receptor subunit 3A precursor	0,84
24	ENSRNOG00000002349	Gabra2	0,84

ІФН протягом 3 і 6 год (неопубліковані дані). Контрольні клітини культивували протягом такого ж часу, але без ІФН. При достовірності 0,005 43 і 148 генів (після 3 і 6 год культивування відповідно) змінили рівень експресії. Сім із 43 генів (один з них також присутній у переліку 148 генів) є в знайденій за допомогою COTRASIF групі 162 генів, і поряд з відомими генами відповіді на ІФН включають два невідомих – ген ENSRNOG00000004744 з невизначеною функцією та ген ENSRNOG00000017613, який кодує ДНК-полімеразу сигма (Pols).

У табл. 2 представлено 24 гени, які є перспективними новими мішенями ІФН

Висновки. Показано, що розроблений нами раніше гібридний метод ПВМ-ПІММ пошуку регуляторних ділянок у промоторах має вищу специфічність порівняно з методом ПВМ. Обидва методи реалізовано в інструменті COTRASIF.

За допомогою методу ПВМ-ПІММ та філогенетичного футпринтингу виявлено 162 гени ймовірної первинної відповіді на дію ІФН, серед яких 61 ген має опубліковані експериментальні підтверд-

ження їхньої регуляції ІФН , а 101 ген – це новітні гени відповіді на дію ІФН .

Розроблено експрес-метод ранжування генів за надійністю для визначення оптимального порядку їхньої експериментальної перевірки.

На основі рейтингу надійності, виявлення збагаченої категорії ГО компонент синапсу, та профілів експресії генів у гепатоцитах після обробки їх ІФН виявлено 24 гени, що є перспективними новими мішенями ІФН .

Роботу підтримано грантом УНТЦ #4381 «Нові технології у вивченні функціональної активності ІФН- ».

B. T. Tokovenko, O. O. Dragushchenko, A. V. Kuklin, M. Yu. Obolenskaya

Identification of gene targets of ISGF-3 transcription factor

Summary

Aim. Transcription factor ISGF-3 is activated as a result of the signal transduction from IFN via the dominating Jak-STAT pathway. The discovery of ISGF-3 binding sites will assist in identifying genes of primary response to IFN . **Methods.** COTRASIF is a web-based tool for the genome-wide identification of the evolutionary-conservative regulatory sites in the promoters of eukaryotic genes. It offers 3 search methods: based on position-weight matrices (PWM), hybrid method based on hidden Markov models (PWM-HMM), and phylogenetic footprinting. **Results.** We have demonstrated that PWM-HMM method has higher search specificity, and used this method to identify the gene targets of ISGF-3 transcription factor. After applying phylogenetic footprinting, we have obtained a list of 162 genes of putative primary response to IFN . The reliability metrics to these gene targets has been developed and applied. **Conclusions.** Based on the search results, Gene Ontology over-representation analysis, and reliability metrics, we have identified 24 rat protein-coding genes as promising targets for further studies on the primary response to IFN .

Keywords: interferon, ISGF-3, COTRASIF, IFN .

B. T. Токовенко, Е. О. Драгушченко, А. В. Куклин, М. Ю. Оболенская

Определение генов – мишеней транскрипционного фактора ISGF-3

Цель. Транскрипционный фактор ISGF-3 активируется в результате передачи сигнала от ИФН доминирующим Jak-STAT-путем. Цель работы состояла в поиске сайтов связывания ISGF-3, что позволяет определять гены первичного ответа на ИФН . **Методы.** COTRASIF – это веб-инструмент для всегеномного поиска эволюционно консервативных регуляторных участков в промоторах генов эукариотов, который предлагает три метода – позиционно-весовых матриц (ПВМ), гибридный метод на основе скрытых моделей Маркова

(ПВМ-СММ) и филогенетический футпринтинг. **Результаты.** Мы показали, что метод ПВМ-СММ имеет более высокую специфичность поиска и использовали его для определения генов – мишеней транскрипционного фактора ISGF-3. С применением филогенетического футпринтинга к результатам поиска сформирована группа из 162 генов вероятного первичного ответа ИФН . Разработан и использован показатель надежности выявленных генов-мишеней. **Выводы.** На основе результатов поиска сайта связывания ISGF-3, статистического анализа с использованием Онтологии Генов и вычисленных показателей надежности генов-мишеней 24 белок-кодирующих генов крысы определены как перспективные для изучения первичного ответа на ИФН .

Ключевые слова: интерферон, ISGF-3, COTRASIF, ИФН .

ПЕРЕЛІК ЛІТЕРАТУРИ

1. Tokovenko B., Golda R., Protas O., Obolenskaya M., El'skaya A. COTRASIF: conservation-aided transcription-factor-binding site finder // Nucl. Acids Res.–2009.–**37**, N 7.–P. e49.
2. Cartharius K., Frech K., Grote K., Klocke B., Halmmeier M., Klingenhoff A., Frisch M., Bayerlein M., Werner T. MatInspector and beyond: promoter analysis based on transcription factor binding sites // Bioinformatics.–2005.–**21**, N 13.–P. 2933–2942.
3. Horvath C. M. The Jak-STAT pathway stimulated by interferon alpha or interferon beta // Sigtrans.–2004.–2004.–**260**.–P. tr10.
4. Kel A. E., Gossling E., Reuter I., Chermushkin E., Kel-Margoulis O. V., Wingender E. MATCH: a tool for searching transcription factor binding sites in DNA sequences // Nucl. Acids Res.–2003.–**31**, N 13.–P. 3576–3579.
5. Al-Shahrour F., Minguez P., Tarraga J., Montaner D., Alloza E., Vaquerizas J. M., Conde L., Blaschke C., Vera J., Dopazo J. BABELOMICS: a systems biology perspective in the functional annotation of genome-scale experiments // Nucl. Acids Res.–2006.–**34**, suppl. 2.–P. W472–W476.
6. Wheeler D. L., Church D. M., Federhen S., Lash A. E., Madden T. L., Pontius J. U., Schuler G. D., Schriml L. M., Sequiera E., Tatusova T. A., Wagner L. Database resources of the national center for biotechnology // Nucl. Acids Res.–2003.–**31**, N 1.–P. 28–33.
7. Hoffmann R., Valencia A. A gene network for navigating the literature // Nat. Genet.–2004.–**36**, N 7.–P. 664.
8. Li X., Leung S., Burns C., Stark G. R. Cooperative binding of Stat1-2 heterodimers and ISGF3 to tandem DNA elements // Biochimie.–1998.–**80**, N 8–9.–P. 703–710.
9. Hannehalli S., Levy S. Predicting transcription factor synergism // Nucl. Acids Res.–2002.–**30**, N 19.–P. 4278–4284.
10. Bluysen H. A., Vlietstra R. J., van der Made A., Trapman J. The interferon-stimulated gene 54 K promoter contains two adjacent functional interferon-stimulated response elements of different strength, which act synergistically for maximal interferon-alpha inducibility // Eur. J. Biochem.–1994.–**220**, N 2.–P. 395–402.

УДК 577.218

Надійшла до редакції 10.07.09